

[A. C. Normann.]

at de to partier ikke ville være med til at gennemføre dette lovforslag, synes jeg ærlig talt, at den meget stærke kritik, vi nu skal høre på, lyder en lille smule forloren.

En ting er naturligvis rigtig, og det er, at der — det indrømmer jeg — faktisk ikke har været lang tid til behandling af lovforslaget, men efter lovforslagets karakter synes jeg ikke, betænkelighederne af den grund bør være så store. Jeg ser nok, at det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen nærer lignende betænkeligheder i den artikel i Dagens Nyheder, der er refereret her i dag.

Man må erindre, at der er tale ikke blot om en forsøgslovgivning, men om en lovgivning, hvis økonomiske ramme til enhver tid er afhængig af beslutninger i folketinget, idet de beløb, der skal anvendes i henhold til denne lov, skal bevilges på de årlige finanslove. Når det er tilfældet og der så i øvrigt er givet løfte om meget forsigtig administration af loven, synes jeg, de ærede medlemmer må indrømme, at risikoen ved at gennemføre dette forholdsvis beskedne forsøg er til at overse. Når dertil kommer den højtærede handelsministers forskellige tilsagn om, hvorledes han tænker sig loven administreret, begriber jeg ikke rigtig den angstelse, der er kommet så demonstrativt til orde her.

Det virkede også noget besynderligt i udvalget, at oppositionspartierne efter den klarhed over deres stilling, de selv havde tilvejebragt, gjorde alt andet end at bidrage til at lette arbejdet med at få lovforslaget gennemført inden for den tid, der var til rådighed, idet de stillede 25, måske 35 forskellige spørgsmål, når vi tager de mundtlige spørgsmål med.

Det er klart, at for en tilhænger af lovforslaget har det været en kilde til megen glæde at bemærke den usædvanlig indgående interesse for lovforslaget, som oppositionspartierne viste i udvalget. Jeg er da også overbevist om, at denne interesse deles af de to partiers vælgere ude omkring i landet, vælgere, der i stort omfang står bag ved egnsplanerne. Men jeg beklager, at oppositionspartierne ikke kunne være med til dette fremstød for den produktive udnyttelse af mulighederne i de egne, der er mindst industrielt prægede — især egne i

Vest-, Nord- og Syddjylland, selv om det naturligvis er rigtigt, som det er sagt under denne debat, at lovforslaget også indeholder muligheder for foretagsomhed i andre egne af landet — og hvor der desuden gør sig en meget betydelig arbejdsløshed gældende.

Da det foreliggende lovforslag blev fremsat, troede jeg netop, at dette fremstød, om hvilket man faktisk med rette kan anvende en række vendinger, som venstre og de konservative kender godt: hjælp til selvhjælp, liberalisme, støtte til erhvervslivet o. lign., ville have appelleret til varme følelser også hos partierne til højre i salen; især burde dette gælde partiet venstre, der ellers bifalder — i alt fald indtil denne dag har bifaldet — en statslånsvirksomhed, der udnyttes ikke mindst i byerne, i modsætning til hvad der her er tale om.

Når vi nu har fået en klar bekræftelse fra den højtærede handelsminister på, at det er tanken fortrinsvis at yde statsgarantier og kun at låne penge ud i særtilfælde, at endvidere sådanne lån, hvis de ydes, skal være til markedsrente, samt at man i forsøgsperioden vil gå frem med forsigtighed ved bedømmelsen af de enkelte objekter, ja, så synes jeg som sagt, at betænkelighederne ved at gøre dette forsøg ikke er større, end at vi bør gå i gang med det.

Det radikale venstre kan anbefale både ændringsforslagene og lovforslaget til vedtagelse.

Hølge Madsen: Det ærede medlem hr. Lorentzen omtalte udvalgsforhandlingerne og mente, at oppositionen var blevet behandlet hårdhændet under disse. Baggrunden var jo den, at oppositionen ved første behandling erklærede, at den aldeles ikke ville forhandle om lovforslaget. Når oppositionspartierne derefter i udvalget stiller 20 skriftlige spørgsmål, er det ikke til at undres over, at man får indtryk af, at denne taktik har en bestemt hensigt, og derfor blev den mødt, som den blev.

Jeg stillede også spørgsmål i udvalget. Jeg stillede spørgsmål ud fra de betragtninger, som jeg fremsatte her ved første behandling, og jeg har måttet erklære mig tilfreds med de svar, jeg har fået.

Jeg spurgte, om egnsudviklingsrådet var nødvendigt. Jeg spurgte, om man helt kunne slette muligheden for lån, og hertil